

Hartkorn, der hører til Kjøbstæderne; medregnet, en Værdi af 118 Millioner, medens Hartkornet paa Landet har en Værdi af 1,121 Mill. Rigsdaler; derefter skulde Kjøbstæderne saaledes kun svare $\frac{1}{10}$ af den samlede Skat paa Landet. Lægger man endelig Velstandskilderne og den dertil svarende Skatteevne til Grund, antager jeg, at Alle ville være enige om, at den Brøk, der skal falde paa Kjøbstæderne, burde være endnu mindre. Man sammenholde blot de rigt flydende Velstandskilder paa Landet med de uheldige Forhold, som navnlig i de senere Aar have fundet Sted i Kjøbstæderne, deels paa Grund af Næringsforholdene og deels paa Grund af de uheldige Creditforhold, i alt Fald i flere af Landets Provindsfer. — For Fordelingen mellem Kjøbstæderne indbyrdes er der jo fastsat 3 Regler, som iøvrigt allerede flere Gange ere omtalte her. Den ærede 7de Landssthingsmand for Kjøbenhavn (David) yttrede selv, at Folketallet vistnok ikke kan lægges til Grund ved Bedømmelsen af deres Skatteevne. Det, hvorpaa det saa vil komme an, er Assurancesummerne; men nu er det dog vistnok Noget, som er almindeligt bekendt, at man i de færreste Communer ved Salget af Eiendomme — og Salgsværdien er dog Eiendommens virkelige Værdi, — kan naae op til deres Assurancefum. I de større, bedre beliggende og mere velhavende Kjøbstæder vil den muligt kunne naaes, og man vil der maaffee endog enkelte Gange ved Salg komme op over Assurancesummen (Brasch: Meget sjældent!) — ja, det er, som det ærede Medlem bemærker, meget sjældent —, men i de flet stillede Kjøbstæder vil Assurancesummen ingenstunde komme til at svare til den virkelige Britis, som Eiendommene have. Men Kjøbstæderne ville altsaa, naar Assurancesummerne lægges til Grund for Fordelingen, blive befattede i et omvendt Forhold af deres Skatteevne. — Hvad angaaer det 3die Moment, der endnu kommer til ved Fordelingen mellem Kjøbstæderne, nemlig Finantsministerens Skjon, da maa jeg i høi Grad paaskjønne, at den høitærede Minister udtalte, at det vilde blive et vilkaarligt Skjon. Naar det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (David), for at rette denne Ministerens Udtalelse, yttrede, at man, hvis alle Kjøbstæder

vare Søkjøbstæder, kunde lægge det Læstetal, som hørte hjemme i de vedkommende Kjøbstæder, til Grund, saa forekommer det mig rigtigt, at der herimod kan indvendes; deels at Læstetallet er en meget daarlige Norm for Kjøbstædernes Formue i det Hele taget, og deels at alle Kjøbstæder jo ikke ere Søkjøbstæder; naar man vil modsigge en saadan Udtalelse som den ærede Finantsministers, og man ikke kan anføre noget Bedre imod den end en saa bestinget Udtalelse som denne, synes det mig rigtigt, at Modsigelsen har overordentligt ringe Værdi. — For mit Vedkommende stiller Sagen sig saaledes, at baade Hovedfordelingen er seilagtig, og at ligeledes alle de Normer, der ere opstillede, for imellem Communerne indbyrdes at kunne fordele den Skat, der skal svares, ere urigtige, og jeg indseer derfor virkelig ikke, hvorledes man ved en saadan Fordeling, om den ogsaa fortsættes gennem flere Aar, skulde kunne komme til et rigtigt Resultat. Jeg skal derfor ogsaa indtrængende anbefale Thinget at holde sig til den Side af Udvalget, der foreslaaer at holde sig til Procentssystemet, hvilket altid vil have den overordentlige Fordeel, at Ingen kan komme til at svare Mere i Skat eller nogen anden Skat end det, som virkelig kommer til at paahvile ham, medens Repartition efter Contingentsystemet altid vil medføre, at en Anden vil komme til at svare den Skat, som den, der kommer til at svare for Lidt i Skat, bliver fri for at svare.

Sonne: Der er talt saa meget og saa længe om Contingent- og om Procentssystemet, at jeg kun skal tillade mig at gjøre en eneste Bemærkning derom, og det er den, at jeg troer, at de, som holde paa Contingentsystemet, dog maae indrømme os, at de, hvis Contingentfordelingen kunde naae det Maal, at Resultatet af Skatteligningerne blev, at der lignedes den samme Procent over alle Communer, vilde sige, at nu havde de naaet det Maal, som maatte tilsigtes. Dette vilde, troer jeg, være Provestykket paa, at Contingentfordelingen var rigtig; at dette er saa, kan ogsaa findes ud baade af det, der staaer i Udvalgets Betænkning — skjøndt det jo er sagt af et æret Medlem af Udvalget, at man ikke maa lægge for megen